

tals politiske Fører ikke kan, ikke vil eller ikke tør give Svar paa et simpelt, men til lige stort forfatningsmæssigt Spørgsmaal.

Det er det mærkeligste, at han ikke kan give Svar paa dette Spørgsmaal, skønt hans Kollega Justitsministeren, Ministeriets juridiske Samvittighed, ikke er i Tvivl om Svaret. Justitsministeren har jo givet det Svar 2den Pinsedag 1902 i Klosterskoven ved Borup, at naar Landstinget blev opløst, vilde det selvfølgelig blive opløst til Bunds, ogsaa de kongevalgte. Justitsministeren indtager en lignende Rolle som juridisk Samvittighed i det nuværende Ministerium som Nellemann i det Estrupske Ministerium. Trafikministeren har givet Svaret ved sine Udtalelser i Storeheddinge. Finansministeren har givet Svar, og dette Svar findes i Rigsdagstidenden for Efteraaret 1902; han siger: Selvfølgelig blive ogsaa de kongevalgte opløste. Tre Medlemmer af dette Ministerium har givet Svar. Er da den højtærede Konseilspræsident uenig med disse Ministre? Det er det eneste, man kan gaa ud fra, thi er han enig med dem, og er der Enighed i Ministeriet, hvorfor saa ikke give Svar?

Saa siger den højtærede Minister: Hvis han svarer saadan, modsætte de frikonservative sig Sagens Fremme. Det gøre de alligevel, naar han ikke giver Svar, men saa er der opnaaet, at der er blevet Klarhed. Regeringen kan jo opløse Landstinget uden at spørge om Forlov. Der staar i Danmarks Riges Grundlov, at Kongen kan opløse Rigsdagen eller et af Rigsdagens Ting, saa den højtærede Konseilspræsident kan opløse uden at spørge de frikonservative om Tilladelse. Ville de ikke have Fredsopløsningen, har han Kampopløsningen i Baghaanden.

Jeg er ikke utilfreds med Forløbet af denne afsluttende Forhandling, som det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) mente, var saa ejendommelig. Jeg tror, der er Trang til en saadan afsluttende Forhandling, for at Vælgerne kunne blive fuldstændig klare over Situationen. Jeg havde hellere set, at Regeringen havde accepteret vor Forespørgsel og sagt: Selvfølgelig er nu Grundlovsændringen strandet, saa gaa vi Grundlovsopfyldelsens Vej. Den højtærede Konseilspræsident svarede ikke helt afvisende derpaa, han gentog i forstærket Form sit Svar i Landstinget: Kan man ikke komme den Vej, maa man gaa Grundlovsopfyldelsens Vej. Saa vilde hans Svar blive nogenlunde tilfredsstillende, eftersom det viser, at den Vej, vi i Fjor foresloge, og som den højtærede Kon-

seilspræsident den Gang afviste som umulig, nu vinder Stemning for sig, saa at naar Vælgerne i stigende Grad slutte sig til den, vil det være den Vej, man skal gaa, som Socialdemokratiet foreslog i Fjor. Saa vidt har Debatten ikke vist sig uden Betydning, men det er heller ikke uden Betydning, at den i denne Henseende har givet Vælgerne forøget Klarhed.

Jeg kan, som sagt, ikke acceptere den Dagsorden, som det ærede Medlem for Løvel har stillet. Jeg maa for det første udbede mig nærmere Besked paa, hvorfor Konseilspræsidenten ikke vil og ikke kan svare derpaa, om han er uenig eller enig med de tre andre Ministre, der have udtalt sig om denne Sag. Er han enig med dem, maa han kunne svare; er han uenig, forstaar jeg, at der kan være Vanskeligheder, men saa er det rart at faa det oplyst. Jeg vil tillade mig at foreslaa følgende Dagsorden:

„Idet Folketinget under Forudsætning af, at Regeringen ikke ser sig i Stand til at gennemføre det af Folketinget vedtagne Forslag til Forandring af Grundlovens § 32, opfordrer Regeringen til at udarbejde Forslag til en ny Valglov i (Overensstemmelse med Grundlovens § 32, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Formanden: Der er af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds stillet følgende Paastand om Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget under Forudsætning af, at Regeringen ikke ser sig i Stand til at gennemføre det af Folketinget vedtagne Forslag til Forandring af Grundlovens § 32, opfordrer Regeringen til at udarbejde Forslag til en ny Valglov i Overensstemmelse med Grundlovens § 32, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Forhandlingen drejer sig nu om denne saavel som om den tidligere af Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds foreslaaede Overgang til Dagsordenen.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Ogsaa i det andet Ting har jeg haft Lejlighed til at sige, hvorfor jeg ikke ønskede at udtale mig om det Spørgsmaal, som ikke kommer denne Sag ved, nemlig Spørgsmaalet om Opløseligheden eller Ikke-Opløseligheden af de kongevalgte Medlemmer. Jeg sagde, at jeg ønskede ikke at rejse en Strid ved denne Lejlighed, som kunde og vilde virke skadelig paa selve den foreliggende Sag. Senere har jeg haft den Ære skriftlig at udtale, at jeg mener,